

عنوان مقاله:

جستاری پیرامون ویژگی های پیاده مداری در فضای شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهتاب ارمغان - آموزشده فنی و حرفه ای سما واحد تهران (اندیشه)، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

فضای شهری بخش اعظمی از واقعیت های اجتماعی افراد را شامل می شود. چرا که ساختار شهر در گذشته از قابلیت پیاده مداری بالایی برخوردار بوده است که به بهترین شکل ممکن تعامل میان انسان و محیط شهری را ایجاد می کند. در واقع پیاده راه به عنوان بهترین بستر حیات شهری است که حضور طولانی تر مردم در محیط شهری را فراهم می کند. با انقلاب صنعتی و گسترش شهرها بر مبنای دستاوردهای صنعت از جمله خودرو، توجه به حضور پیاده و اساسا پیاده محوری در فضاهای شهری از بین رفت تا جایی که کیفیت فضایی عرصه های عمومی شهر در حد بسیار بالایی تنزل کرده است. از آنجایی که نادیده گرفته شدن نیازهای پیاده منجر به تضعیف حضور افراد در فضای شهری و تعاملات اجتماعی شده است پژوهش حاضر براساس روش تحقیق توصیفی- تحلیلی به دنبال تبیین ویژگی ها و اصول توسعه ی فضاهای پیاده محور است. نتایج پژوهش نشان می دهد قلمروهای پیاده نه تنها جزء مهم ترین عرصه های عمومی شهری محسوب می گردند؛ بلکه اساسا به منظور تداوم حیات شهری ضروری شمرده می شوند. به همین سبب فضای پیاده محور در فضای شهری موجب افزایش کیفیت محیط فضای شهری شده و به تبع آن طراحی و اجرای محورهای پیاده، با حداکثر استفاده و بازده یکی از مولفه های ارتقاء کیفیت فضایی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

هندسه اجتماعی، مکانی، تعاملات اجتماعی، پیاده راه، پیاده محوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973724>

